

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»**

«ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ»

ΔΙΔΑΣΚΩΝ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Μετεκπαιδευόμενη δασκάλα:

ΔΟΥΚΑ ΙΟΥΛΙΑ-ΔΗΜΗΤΡΑ

Ακαδημαϊκό έτος 2010-2011

Εαρινό εξάμηνο ειδικής αγωγής

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΟΔΟ

«ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ»

Περιεχόμενα

Ο λαίμαργος σκύλος	σελ. 4
Ο κόρακας και το παγόνι	σελ. 6
Η αλεπού και ο κόρακας	σελ. 9
Οι δυο κατσίκες	σελ.13
Η αλεπού και τα σταφύλια.....	σελ. 15
Το άλογο και ο λύκος	σελ.18

Ο λαίμαργος σκύλος

Μια φορά κι έναν καιρό
ένας σκύλος λαίμαργος

Λαίμαργος: αυτός που θέλει να τα
τρώει όλα

έκλεψε ένα μεγάλο κομμάτι κρέας
και έτρεξε

να το φάει κοντά σε ένα ποταμάκι.

Τότε... είδε μέσα στο νερό

έναν άλλο σκύλο

με μεγαλύτερο κομμάτι κρέας.

Δεν κατάλαβε

ότι έβλεπε τον εαυτό του.

«Γιατί αυτός έχει μεγαλύτερο κρέας;

πρέπει να του το πάρω»

σκέφτηκε.

«Αν γαβγίσω άγρια,

θα τρομάξει

θα αφήσει το κρέας.

Έτσι θα φάω δύο κομμάτια εγώ».

Πραγματικά άνοιξε το στόμα του
και γάβγισε.

Το κρέας όμως του έπεσε

και παρασύρθηκε από το νερό.

Τότε εξαφανίστηκε και ο άλλος σκύλος.

Κάπως αργά ο φίλος μας κατάλαβε

- ❖ ότι είχε γαβγίσει στον ίδιο του τον εαυτό
- ❖ ότι είχε χάσει το κρέας
- ❖ έμεινε νηστικός από τη λαιμαργία του.

Ο κόρακας και το παγόνι

Μια φορά κι έναν καιρό

ένας κόρακας είδε ένα πολύ όμορφο πουλί.

Είχε πολύχρωμα φτερά

και μια μακριά ουρά,

που την άνοιγε σαν βεντάλια

Ήταν ένα παγόνι.

Ο κόρακας ζήλεψε.

"Αχ! να είχα και εγώ τέτοια ουρά,

θα καμάρωνα.

Τα άλλα κοράκια θα ζήλευαν".

Μια μέρα είδε μερικά φτερά.

που είχαν πέσει από το παγόνι.

Του ήρθε τότε μια ιδέα.

" Θα πάρω τα φτερά,

θα τα βάλω στην ουρά μου

και θα γίνω κι εγώ όμορφος".

Αμέσως έβαλε τα πεσμένα φτερά στην ουρά του

και έτρεξε να βρει τους φίλους του.

Όταν τον είδαν,

του είπαν:

" Γιατί θέλεις να γίνεις κάποιος άλλος;

Έχουμε κι εμείς την αξία μας.

Και με τα ξένα φτερά πάλι κόρακας είσαι.

Αν θέλεις να είσαι παγόνι,

πήγαινε να ζήσεις με τα παγόνια.

Εμείς δεν σε θέλουμε έτσι".

Ο κόρακας το σκέφτηκε

και του άρεσε η πρότασή τους.

Αμέσως έτρεξε χαρούμενος στα παγόνια.

Αυτά κοίταξαν με περιέργεια το παράξενο πουλί.

Όταν κατάλαβαν το κόλπο του,

δεν τους άρεσε καθόλου.

"Φύγε από εδώ.

Έβαλες μερικά δικά μας φτερά

και παριστάνεις το παγόνι.

Δεν θέλουμε ψεύτες στην παρέα μας " .

Άρχισαν να τον κυνηγούν

και να τον τσιμπούν για να πάρουν τα φτερά τους.

Ο φίλος μας ταπεινωμένος

Ταπεινώνω: κάνω κάποιον να
αισθάνεται άσχημα

για να γλυτώσει

πέταξε μόνος ψηλά στον ουρανό.

Η αλεπού και ο κόρακας

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα δάσος
ζούσε μια αλεπού.

Μια μέρα ήταν πολύ πεινασμένη,
γιατί δεν έβρισκε τίποτε να φάει.

Εκεί που περπατούσε
αναζητώντας τροφή

είδε έναν κόρακα

να κάθεται στην κορυφή ενός δέντρου
και να τρώει ένα κομμάτι τυρί.

«Αν είχα αυτό το τυρί

θα το έτρωγα

και δεν θα πεινούσα πια»,

σκέφτηκε η αλεπού.

Σκέφτηκε, σκέφτηκε
και κατάλαβε
ότι θα έπαιρνε το τυρί μόνο με πονηριά.
Έτσι στάθηκε κάτω από το δέντρο
και άρχισε να κολακεύει τον κόρακα.

Κολακεύω: λέω πράγματα που δεν είναι αλήθεια
και δεν τα πιστεύω

«Τι βλέπω κυρ- κόρακα;
Σήμερα είσαι πολύ όμορφος.
Τι ωραία που λάμπουν τα φτερά σου!
Η ουρά σου είναι υπέροχη
το ράμφος σου πολύ δυνατό».
Ο κόρακας πίστεψε τις κολακείες
και καμάρωνε.

Καμαρώνω: είμαι υπερήφανος για κάτι

Η αλεπού συνέχισε:
«Είσαι το πιο ωραίο
είσαι το πιο δυνατό πουλί,

πώς δεν το κατάλαβα νωρίτερα;
Αν η φωνή σου είναι το ίδιο ωραία
το ίδιο δυνατή
πρέπει να γίνεις ο βασιλιάς των πουλιών».

Επειδή την πίστεψε,
ο κόρακας θέλησε να της αποδείξει
ότι έχει ωραία και δυνατή φωνή.

Άνοιξε το ράμφος του
και ακούστηκε ένα απαίσιο «κρα»
αλλά του έπεσε το τυρί .

Η πονηρή αλεπού το άρπαξε αμέσως,

Πονηρός: Αυτός που προσπαθεί
να πετύχει κάτι με κόλπο

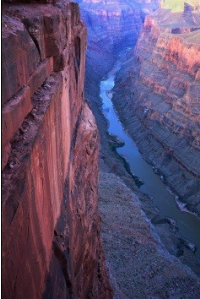
το έφαγε και του είπε.
« Γεια σου κουτέ κόρακα!
Όχι μόνο είσαι άσχημος
αλλά και κουτός
γιατί πίστεψες τα ωραία μου λόγια.
Εγώ σου τα είπα όλα αυτά

για να ανοίξεις το στόμα σου
και να σου πάρω το τυρί.»

Ο κόρακας έμεινε στο δέντρο
ντροπιασμένος και νηστικός
ενώ η αλεπού έφυγε χορτάτη.

Οι δυο κατσίκες

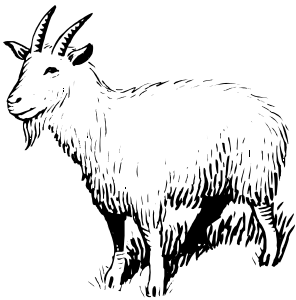

Μια φορά κι έναν καιρό
μια κατσίκα θέλησε
να περάσει μια χαράδρα

Χαράδρα: άνοιγμα ανάμεσα σε δυο βουνά

από ένα κορμό δέντρου
που είχε πέσει πάνω της.
Όταν όμως έφτασε στη μέση
είδε να έρχεται πάνω στον κορμό
από την άλλη μεριά μια άλλη κατσίκα.
«Πήγαινε στην άκρη
θέλω να περάσω»
της είπε.

«Γιατί να κάνω εγώ στην άκρη
πήγαινε εσύ
εγώ ανέβηκα πρώτη»
της απάντησε η δεύτερη.
Ήταν και οι δυο πεισματάρεις.
Καμιά δεν υποχωρούσε.
Αγρίεψαν
άρχισαν να μαλώνουν
και να χτυπιούνται με τα κέρατά τους.
Σε μια στιγμή
μετά από ένα δυνατό χτύπημα
γλίστρησαν και οι δύο
και έπεσαν στο ποτάμι.

Η αλεπού και τα σταφύλια

Μια φορά κι έναν καιρό μέσα στο δάσος

ζούσε μια αλεπού.

Ένα πρωινό δεν βρήκε τίποτε να φάει.

Ξεκίνησε να πάει στο χωριό

μήπως βρει κανένα κοτοπουλάκι.

Εκεί βρήκε δυο ξεχασιάρες κόττες,

άρπαξε τη μία

και την έφαγε.

Καλόμαθε και την επόμενη μέρα

πήγε πάλι στο χωριό.

Τώρα όμως τα σκυλιά ήταν ελεύθερα

Δεν ήταν δεμένα

και την κυνήγησαν

έτσι δεν κατάφερε να φάει τίποτε.

Την άλλα μέρα πεινασμένη

είδε μια κληματαριά

με μεγάλα ώριμα σταφύλια

Μόνο που κρέμονταν πολύ ψηλά.

Η κυρά- αλεπού στάθηκε από κάτω,

τα κοίταζε

και ξερογλειφόταν.

Αποφάσισε να πηδήσει

για να τα φτάσει.

Πήδησε μια

πήδησε δυο

πήδησε τρεις

αλλά τα ζουμερά σταφύλια ήταν πολύ ψηλά

και δεν μπορούσε να τα φτάσει.

" Ε, κυρά -αλεπού τι κάνεις εκεί,

δεν μπορείς να τα φτάσεις;"

της είπε ένας κόρακας

που πετούσε

και είδε τη σκηνή.

" Μπορώ, πώς δεν μπορώ"

αλλά αυτά είναι άγουρα"

δεν είναι ώριμα

απάντησε η αλεπού

και έφυγε πεινασμένη

ενώ ο κόρακας γελούσε με το πάθημά της.

Το άλογο και ο λύκος

Κάποτε ένα άλογο έβοσκε
ήσυχα σε ένα λιβάδι.

Ένας πεινασμένος λύκος
το είδε
και του έτρεχαν τα σάλια

ήθελε να το φάει

« Τι ωραίο άλογο
και πόσο παχύ
Αχ, πόσο θα ήθελα
να το φάω».

Άρχισε να σκέφτεται
και του ήρθε μια ιδέα.
Πλησίασε το άλογο.
«Καλημέρα άλογο»

«Καλημέρα»

του απάντησε το άλογο.

«Δεν έχεις σήμερα όρεξη, βλέπω»

του είπε ο λύκος.

«Α, όχι. Λάθος κάνεις»

«Σε βλέπω και λίγο χλωμό»

συνέχισε ο λύκος.

«Μπα, έτσι είναι το χρώμα μου, κυρ-λύκε»

αποκρίθηκε το άλογο.

«Εγώ πάντως σε βλέπω άρρωστο.

Είμαι γιατρός βλέπεις και

αναγνωρίζω τους αρρώστους.

Πρέπει να με ακούς.

Θα σε εξετάσω

και επειδή σε συμπάθησα

θα σε γιατρέψω δωρεάν».

Δωρεάν: χωρίς να πληρώσεις

Το άλογο όμως κατάλαβε το σχέδιο του λύκου

«Κύριε λύκε, ίσως έχετε δίκιο

απόψε δεν κοιμήθηκα καλά

γιατί με πονούσε το πόδι μου»

«Ποιο πόδι σε πονούσε;»

ρώτησε ο λύκος ανυποψίαστος.

«Το πίσω αριστερό μου πόδι.

Νομίζω είναι πρησμένο

έλα να το εξετάσεις».

Το άλογο σήκωσε το πόδι του

και ο λύκος πλησίασε να δει.

Τότε το άλογο τίναξε

με δύναμη το πόδι του

κλώτσησε τον λύκο

και τον πέταξε μακριά.

«Εγώ είμαι μια χαρά, λύκε.

Εσύ πρέπει να πας στο γιατρό
για να σου φτιάξει τα δόντια σου»
του είπε το άλογο.

Ο λύκος έφυγε τρέχοντας
ντροπιασμένος και πεινασμένος.